

Spiegel Miksa

A képen Spiegel Miksa bácsi látható a feleségével. A Hold utcai csarnokban voltak halasok -- emlékszem rá, hogy gumikötény volt rajtuk --, és az egyik unokatestvérem férjének voltak a szülei. Anyám rendszerint náluk vásárolta a halat. Volt cselédlányunk, akivel egyszer egy héten a mamám elment a Hold utcai csarnokba. Néha én is mentem. Mami fölvelt egy kalapot, kesztyűt, nem ám csak úgy ment az utcára -- egy nő nem dohányozhatott, nem ehetett az utcán, meg egyáltalán, senki nem evett az utcán, mint most. Bevásároltak, hazacipelték az ennivalót, és a lány főzött; anyám megtanította főzni. És a mami süthetett hetenként kenyeret. Volt kovász eltéve, volt a spájzban rozsliszt meg fehér liszt, és minden héten bedagasztott egy hosszú meg egy kerek veknit. Krumplit is tett bele mindig, nagyon finom kenyér volt, egész héten ettük. A Káldy és a Király utca sarkán volt a Kohn pék, oda vitték le megsüttetni, meg odavitték a sóletot is. Anyám korszerű konyhát vezetett, tehát mindenféle főzeléket főzött. Rengeteg paradicsomot tettek el meg dzsemet. Mindent maguk csináltak. Megvett a mami egy mázsa paradicsomot, és nagy fazekakban végigforralták, az fröcskölt, megégette a kezüket, mire végeztek. A mami libát vett minden héten, gyűjtötte a zsírt nagy bödönökben, libazsírral főztek. A libamáj luxus volt, de volt tepertő, zsíros kenyér, vajás kenyér meg dzsemes kenyér. Abban az időben egy zsemlét kapni csoda volt! Az Erzsébet téren kétdecis üvegekben árultak kakaót meg tejet, kis papír teteje volt annak az üvegnek, azt kilyukasztották, és szalmaszállal lehetett szívni; hát azt kapni egy kiflivel, maga volt a csoda!